

Сряда, 16 януари 2013 г.

43. Призовава Комисията да гарантира, че енергийната политика няма да изключи от обхвата си селските райони, като отговаря по по-всеобхватен и координиран начин на предизвикателствата и възможностите пред селските райони, що се отнася до потреблението и производството на енергия;

44. Изтъква, че остава неоползотворен потенциалът за енергийна ефективност в строителния и транспортния сектор, където инвестициите в сградно отопление и енергийнонеэффективен градски транспорт представляват възможност за повишаване на заетостта в споменатите сектори; счита, че в това отношение следва да се поставят многогодишни цели;

45. Отбелязва дисбаланса в устойчивото използване на ресурсите между различните държави членки; подчертава икономии от мащаба, които могат да се извлекат посредством трансгранично сътрудничество в областта на устойчивото използване на ресурсите и енергийната ефективност; заема становището, че следва да се активизират мерките за подпомагане на ефективното използване на ресурсите и рециклирането на материали; подчертава риска от изместването на въглеродни емисии и неговото въздействие върху регионалното развитие и социалното сближаване и следователно счита, че трябва да се постигне баланс между прилагането на нашите климатични цели и енергийната сигурност на европейските региони, необходима за устойчивия растеж в условия на конкурентоспособност;

46. Подчертава значителното предимство на използването на структурните фондове и на Кохезионния фонд за въвеждането на информационни и комуникационни мрежи, необходими за развитието на сигурна и стабилна интелигентна енергийна мрежа на ЕС;

Конкурентоспособност, работни места и борба с недостига на енергия

47. Подчертава, че инвестициите в енергийна инфраструктура и енергийнонеэффективни строителство и транспорт ще доведат пряко до създаването на нови работни места;

48. Призовава за обмен на добри практики на територията на целия ЕС, за да може да се наблюдава въздействието на политиките, приети в областта на енергетиката, върху недостига на енергия;

49. Подчертава необходимостта от премахване на фрагментацията на енергийния пазар на ЕС чрез отстраняване на пречките и ограниченията в съответните законодателни рамки, както и тези в системата за достъп до публични и частни средства за разработването и осъществяването на проекти;

o

o o

50. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и на Комитета на регионите.

P7_TA(2013)0018

Приложимост на въвеждането на стабилизационни облигации

Резолюция на Европейския парламент от 16 януари 2013 г. относно приложимостта на въвеждането на стабилизационни облигации (2012/2028(INI))

(2015/C 440/11)

Европейският парламент,

— като взе предвид рамката за засилено икономическо управление на Съюза, включително пакета от шест законодателни акта относно икономическото управление, договорените от Парламента предложения за втория пакет за икономическото управление и общносттата на фискален пакт съгласно член 16 от Договора за стабилност, координация и управление в икономическия и паричен съюз (TSCG);

Сряда, 16 януари 2013 г.

- като взе предвид двата доклада на председателя на Европейския съвет, озаглавени „Към един истински икономически и паричен съюз“, представени съответно на 26 юни 2012 г. ⁽¹⁾ и 12 октомври 2012 г. ⁽²⁾,
 - като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 28—29 юни 2012 г. за проучване на начини за подобряване на икономическата и финансовата архитектура на еврозоната ⁽³⁾,
 - като взе предвид член 125 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
 - като взе предвид своята резолюция от 18 ноември 2008 г. относно ИПС@10: първите десет години на Икономическия и паричен съюз и бъдещите предизвикателства, ⁽⁴⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 6 юли 2011 г. относно финансовата, икономическа и социална криза: препоръки за мерките и инициативите, които трябва да се предприемат, ⁽⁵⁾,
 - като взе предвид Зелената книга на Комисията от 23 ноември 2011 г. относно приложимостта на въвеждането на стабилизационни облигации (COM(2011)0818),
 - като взе предвид своята резолюция от 15 февруари 2012 г. относно приложимостта на въвеждането на стабилизационни облигации ⁽⁶⁾,
 - като взе предвид пътната карта, приложена към настоящата резолюция,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по икономически и парични въпроси и становищата на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите и комисията по правни въпроси (A7-0402/2012),
- A. като има предвид, че Парламентът отправи искане Комисията да представи доклад за възможността да бъдат въведени еврооблигации, което беше неразделна част от споразумението между Парламента и Съвета относно пакета относно икономическото управление (пакета от шест законодателни акта);
- B. като има предвид, че Зелената книга постави началото на широка обществена консултация относно концепцията за стабилизационни облигации; като има предвид, че в Зелената книга се прави оценка на осъществимостта на общо емитиране на държавни ценни книжа от държавите членки от еврозоната и се разглеждат необходимите условия;
- B. като има предвид, че без да се пренебрегва по-широката перспектива на Съюза, еврозоната е в уникално положение, при което участващите държави членки имат единна валута, но нямат обща бюджетна политика или общ пазар на облигации; като има предвид, че следователно съществуват основания да се приветстват проектопредложенията в представените от председателя на Европейския съвет два доклада, озаглавени „Към един истински икономически и паричен съюз“, които представляват добра отправна точка за действия, насочени към постигането на солиден и истински ИПС;
- Г. като има предвид, че член 125 от ДФЕС забранява държавите членки да поемат задължения на други държави членки;
- Д. като има предвид, че паричната политика, водена от Европейската централна банка (ЕЦБ), не е решение на фискалните и структурните проблеми на държавите членки и ефективността на нестандартните ѝ мерки има граници;
- Е. като има предвид, че нито една федерална държава (включително Съединените щати и Германия) не емитира еквивалента на еврооблигации, както е предвидено във варианти 1 и 2 на Зелената книга, нещо, което издига еврооблигациите на равнището на изцяло нова концепция, която не може да бъде сравнявана с изпитаните и надеждни държавни облигации на САЩ и държавни облигации на Германия („Bundesanleihen“);
- Ж. като има предвид, че държавите членки са изправени пред трудности при достъпа до финансиране при разумни лихвени проценти, което е резултат от недоверието от страна на пазара по отношение на публичния дълг, положението на европейските банки, както и способността на европейските лидери да вземат решителни мерки за защита на единната валута и за завършване на процеса на въвеждането ѝ;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/focuson/crisis/documents/131201_en.pdf

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/132809.pdf

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131359.pdf

⁽⁴⁾ ОВ С 16 Е, 22.1.2010 г., стр. 8.

⁽⁵⁾ Приети текстове, P7_TA(2011)0331.

⁽⁶⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0046.

Сряда, 16 януари 2013 г.

3. като има предвид, че кризата показва не само взаимозависимостта между държавите членки от еврозоната, но също така и необходимостта от по-стабилен фискален съюз с ефективни механизми за коригиране на неустойчиви фискални траектории, макроикономически дисбаланси, равнища на дълг и горните граници на бюджетния баланс на държавите членки;
- И. като има предвид, че поемането на надеждни ангажменти за благоприятни за растежа мерки за консолидация представлява предварително условие за всяко устойчиво решение на проблема с прекомерния държавен дълг и дефицита на повечето държави членки от еврозоната;
- Й. като има предвид, че обединяването на държавния дълг в еврозоната не може само по себе си да компенсира загубата на конкурентоспособност на еврозоната;
- К. като има предвид, че общото емитиране на дълг със споделена и солидарна отговорност и засилена фискална интеграция и бюджетна дисциплина и контрол са две лица на една и съща монета;
1. Отбелязва значителните усилия за смекчаване и разрешаване на кризата и подчертава новата рамка за засилено управление на ИПС, неотдавнашните споразумения, постигнати относно спасителните фондове, както и решенията, взети от ЕЦБ; при все това счита, че все още е необходимо постигането на споразумение за трайно решение, за да се изгради балансиран подход, който съчетава солидарността и отговорността в рамките на еврозоната; припомня, че три държави членки, които са извън еврозоната, също са получили помощи, за да преодолеят своята криза на държавния дълг;
 2. Продължава да изпитва изключително голяма загриженост във връзка с продължаващата криза в еврозоната и със заплахата, която тя представлява за благосъстоянието на милиони хора, живеещи в бедност и безработица в целия ЕС; посочва, че с цел запазване на целостта на Икономическия и паричен съюз, като същевременно се извършват структурни реформи и се развива фискален капацитет за еврозоната, който би могъл да способства за понасяне на специфични за държавите икономически сътресения или за улесняване на такива структурни реформи, трябва да бъдат намерени алтернативни начини за поддържане на достъп до пазарите или за намаляване на разходите по заеми за държавите членки, които да не разчитат единствено на механизми за спасяване като ЕМС и ЕИФС;
 3. Приветства решението на Европейския съвет от 30 юни 2012 г. за проучване на начини за подобряване на икономическата и финансовата архитектура на еврозоната, като същевременно се избегне моралният риск и се постигнат стабилни и устойчиви публични финанси; счита, че дългосрочната визия за по-силен Съюз трябва да се гради върху засилена демократична легитимност, основаваща се на общностния метод и придружавана от пътна карта с обвързващи срокове;
 4. Отбелязва, че Европейският механизъм за финансово стабилизиране (ЕМФС), Европейският инструмент за финансова стабилност (ЕИФС) и Европейският механизъм за стабилност (ЕМС) представляват най-важните защитни стени, създадени досега от ЕС; взема предвид факта, че ролята на ЕМС по отношение на въпроси, свързани с платежоспособността и целенасоченото отделяне на средства, не следва да бъде пренебрегвана в бъдеще; приветства ангажмента, поет от Съвета на ЕС на 18—19 октомври 2012 г., че когато бъде създаден ефективен единен надзорен механизъм, включващ ЕЦБ, ЕМС би могъл след редовно решение да е в състояние да рекапитализира пряко банките в еврозоната;
 5. Подчертава, че е необходима надеждна стратегия за фискална консолидация и структурни реформи във всички държави членки с цел възстановяване на доверието във фискалната система и че тя е от основно значение за постигане на устойчив платежен баланс и стабилни и устойчиви публични финанси; счита, че са необходими стабилни държавни финанси за въвеждането и функционирането на обща система за емитиране на дълг;
 6. Приветства представянето на Зелената книга, което изпълнява отдавнашно искане на Парламента; счита, че въвеждането на стабилизационни облигации би било действие от значение, подобно на въвеждането на единната валута;
 7. Приветства усилията за фискална консолидация и структурна реформа, предприети от държавите членки, и признава трудността и сериозността на усилията, които се изискват от европейските граждани; настоятелно призовава държавите членки да продължат да спазват поетите ангажменти и сключените споразумения по отношение на фискалната консолидация, като същевременно надлежно отчитат макроикономическия контекст, и да подобрят усилията си за намаляване на прекомерните макроикономически дисбаланси;
 8. При все това изразява дълбоко безпокойство, че въпреки полаганите от държавите членки усилия за провеждане на реформи и за консолидация инвеститорите и участниците на финансовите пазари не признават в достатъчна степен положените досега усилия и продължават да упражняват спекулативен натиск върху политиките, което се отразява в увеличаване на спредовете и висока нестабилност;

Сряда, 16 януари 2013 г.

9. Счита, че съществува неотложна необходимост от предприемане на действия с оглед на одобряването на по-дългосрочна стратегия за еврозоната, която да гарантира стабилни публични финанси, устойчив растеж, социално сближаване и високи равнища на заетост, като се предотвратява моралният риск и се подкрепя конвергенцията чрез преминаване към фискален съюз; отбелязва със задоволство, че докладът, представен от председателите на Европейския съвет, Комисията, Еврогрупата и ЕЦБ, постави началото на дискусията относно всеобхватна, амбициозна и надеждна стратегия;
10. Признава признаците на затруднения, появяващи се на поддържавните дългови пазари, както и това как те са свързани със затрудненията в съответните държави членки;
11. Призовава държавите членки с голям размер на поддържавния дълг да въведат механизми за емитиране на общи стабилизационни облигации, които, при обвързаност с условия по отношение на фискалната дисциплина, да намаляват затрудненията с поддържавния дълг до равнища, еквивалентни на тези на държавите членки;
12. Приветства факта, че еврото е достигнало второ място в света като международна резервна валута; посочва, че за еврозоната е от дългосрочен стратегически интерес да извлече всички възможни ползи от единната валута, като например възможността за създаване на общ ликвиден и диверсифициран пазар на облигации и за укрепване на еврото като международна резервна валута; счита, че това изисква интегрирана европейска финансова, икономическа и бюджетна рамка;
13. Отбелязва, че интегрираната бюджетна рамка е от съществено значение за осигуряване провеждането на стабилна фискална политика, обхващаща координация, съвместно вземане на решения, по-висока степен на изпълнение и съизмерими стъпки за общо емитиране на дълг, и че понастоящем някои от предложените схеми за поемане на взаимна отговорност за публичния дълг може да не са съвместими с разпоредбите на конституционното право в някои държави членки;
14. Подчертава, че сегашната ситуация е предизвикала в краткосрочен план действия в търсене на качество (търсене на най-сигурните активи, дори и с много ниска възвръщаемост), водещо до свързани с финансирането предизвикателства за банките и другите финансови институции;
15. Изразява загриженост относно банките, притежаващи големи количества вътрешни държавни облигации, което създава отрицателен обратен ефект, когато натискът върху държавния дълг се превърне в натиск върху банките; припомня, че диверсификацията на активите и пасивите представлява инструмент за осигуряване на стабилност и едно от пренебрегваните предимства, произтичащи от вътрешния пазар;
16. Подчертава, че е необходимо всички съществуващи и бъдещи инструменти или институции, които *sensu stricto* или *sensu lato* са част от рамката за икономическо управление на Съюза, да получат демократична легитимност;
17. Счита, че перспективата за въвеждането на общи облигации може да представлява ясен сигнал за финансовите пазари, да спомогне за запазване на целостта на ИПС, да подкрепи връщането към икономическа стабилност и да намали несигурността, при условие че бъде постигнат напредък по отношение на финансовата и бюджетната интеграция и надзор в ЕС; отново заявява своята позиция, че определянето на последователните етапи е ключов въпрос, включващ обвързваща пътна карта, подобно на критериите от Маастрихт за въвеждането на единната валута; изисква по-нататъшно изясняване на предложението на Комисията, съгласно което емитирането на общ дълг следва да бъде обвързано с условия, например спазването на Пакта за стабилност и растеж;
18. Препоръчва Комисията да определи критерии за излизане и влизане въз основа на силна фискална консолидация и бюджетна дисциплина, като вземе също така предвид настоящата криза и фискалните корекции, осъществявани в редица държави от еврозоната;
19. Отбелязва положителните и отрицателните процеси в еврозоната от 1999 г. насам и подчертава, че сближаването на лихвените проценти за държавен дълг е породило стимули за натрупване на неустойчиви равнища на дълга; отбелязва, че в обществени и политически дебати са предложени различни възможни начини за частично емитиране на общи дългови ценни книжа, като например обединяването на определени краткосрочни финансови инструменти на ограничена база и при определени условия (европейски ценни книжа), или постепенния преход към европейски фонд за обратно изкупуване на дълга;
20. Подчертава, че всяка стъпка към общо емитиране на облигации следва изцяло да взема предвид перспективата на единния пазар, като се гарантира, че не се създават излишни пречки или дисбаланс между участващите и неучастващите държави членки;

Сряда, 16 януари 2013 г.

21. Припомня, че дори и по силата на обща схема за емитиране на облигации всяка държава членка е задължена да изплати изцяло дълга си; припомня, че общото емитиране на облигации не представлява гаранция срещу държава членка, която не изпълнява задълженията по дълга си;
22. Счита, че следва да се разглеждат единствено общо емитирани облигации, осигуряващи строг първостепенен ранг на притежателите на облигации, с цел защита на данъкоплатците в ЕС;
23. Съзнава, че недостатъчната конкурентоспособност и непровеждането на структурни реформи представляват решаващи фактори в условията на реалната икономика за постоянно влошаване на икономическата ситуация в дадена страна;
24. Отбелязва, че повечето предложения за еврооблигации включват начини за намаляване на достъпа до облигации за държавите членки, чието състояние на бюджета излиза извън контрол; по тази причина призовава да се запазят механизми, които са в състояние да помогнат на държавите членки, които изпитват трудности поради ликвидна криза (за разлика от криза на платежоспособност) и са изключени от общото емитиране на облигации; счита, че ЕМС следва да бъде поддържан за тази цел; счита, че ЕМС следва да подлежи на общността метод;
25. Призовава Комисията да конкретизира критериите за отпускане на заеми на държавите членки, тъй като в Зелената книга само се посочва, че това ще бъде направено „в съответствие с техните нужди“; настоява капацитетът за обслужване на дълга да бъде един от основните критерии за отпускане;
26. Изтъква, че в Зелената книга на Комисията се посочва, че горната граница от 60 % от БВП в предложенията за „сини“ облигации може да бъде прекалено висока за гарантиране на стабилността на системата, и изисква допълнително изясняване във връзка с тази граница;
27. Счита, че е от съществено значение установяването на пътна карта за намиране, в краткосрочен план, на изход от настоящата криза и за преминаване, в дългосрочен план, към фискален съюз чрез завършване, укрепване и задълбочаване на икономическия и паричен съюз;
28. Призовава Комисията във възможно най-кратки срокове да представи на Парламента и на Съвета доклад, в който се разглеждат възможностите и, по целесъобразност, се представят предложения за пътна карта за съвместно емитиране на държавни дългови инструменти, като се вземат предвид финансовите, бюджетните и правните аспекти; счита, че в този контекст и успоредно с междинния доклад на Ван Ромпфой от 12 октомври 2012 г. Комисията следва да обърне специално внимание на осъществимостта на въвеждането на фонд за обратно изкупуване на дълга, който съчетава временно общо емитиране на дългови инструменти и строги правила за фискална корекция сред тези държави, чиято задължнялост надхвърля 60 % от БВП, като участващите държави се ангажират с изплащане, с цел да се позволи на всички участващи държави да намалят прекомерната си задължнялост за референтен период от 25 години — период, който е по-дълъг от предвидения в обновения Пакт за стабилност и растеж, но който също така на практика изисква достатъчен икономически растеж и много строга финансова дисциплина;
29. Призовава държавите членки да обсъдят емитирането на общ краткосрочен дълг под формата на европейски ценни книжа, както се посочва в междинния доклад на Ван Ромпфой от 12 октомври 2012 г., с цел защита на държавите членки с принципно устойчиви фискални политики от ситуации на липса на ликвидност, както и от порочния кръг на взаимно влияние между кризата с държавния дълг и банковата криза и предизвикани от паника отрицателни външни фактори, които създават големи нарушения на пазара и генерират имплицитни субсидии за държавите членки, при които има необичайно ниски лихвени проценти държавните облигации;
30. Настоятелно призовава държавите членки да проучат осъществимостта на прехода към система на европейски безрискови облигации или към други предложения, които се основават на концепцията за кошница от облигации;
31. Счита, че европейските ценни книжа, които биха могли да бъдат ограничени във времето и количеството, биха могли да предоставят време и стабилност, за да се докажат други мерки, като например Пактът за стабилност и растеж и „пакетът от два акта“, и да се въведат допълнителни по-дългосрочни мерки за бъдеща интеграция на еврозоната;
32. Призовава Комисията да се заеме с изясняване на правните ограничения за общото емитиране на облигации, по-специално член 125 от ДФЕС и последиците от него за три възможни режима на емитиране: споделена отговорност, солидарна отговорност, както и споделена и солидарна отговорност; настоятелно призовава Комисията да анализира възможностите за използване на член 352, параграф 1 от ДФЕС или на всяко други правно основание за прилагането на

Сряда, 16 януари 2013 г.

решение за частично общо емитиране на дълг, без да е необходимо изменение на Договора, включително и рамка за наблюдение и докладване, въз основа на членове 121 и 136 от ДФЕС, с цел извършване на всеки три месеца на мониторинг на напредъка, постигнат от държавите членки от еврозоната и от еврозоната като цяло към укрепнал и истински Икономически и паричен съюз, както и с цел координиране на емитирането на държавни дългови инструменти, които не са обхванати от рамка за поемане на взаимна отговорност;

33. Приветства принципите на решението, взето на срещата на високо равнище на Еврогрупата от 29 юни 2012 г., за осигуряване на стабилност на еврото, „по-конкретно като използваме наличните инструменти по линия на ЕИФС/ЕМС, по гъвкав и ефикасен начин с оглед стабилизиране на пазарите на държавите членки, при спазване на препоръките за отделните страни и на останалите им ангажменти, включително съответните срокове, в рамките на Европейския семестър, Пакта за стабилност и растеж и процедурата при прекомерен дисбаланс“; признава, че условията ще бъдат определени в меморандум за разбирателство и че ЕЦБ ще „бъде агент на ЕИФС/ЕМС, като извършва пазарни операции по ефективен и ефикасен начин“;

34. Счита, че успоредно с това съществува неотложна необходимост от рекапитализация на европейския банков сектор и от доизграждане на единния пазар на финансови услуги в ЕС; приветства предложенията на Комисията за установяване на единен европейски надзорен механизъм за банкови институции, както и единен европейски режим за възстановяване и оздравяване, за предпочитане успоредно с влизането в сила на единния надзорен механизъм; допълнително изисква в бъдеще ЕМС да може да финансира пряко банките, които изпитват затруднения, след въвеждането на единния надзорен механизъм; подчертава, че единният надзорен механизъм трябва да се отчита пред Парламента и Съвета за предприетите действия и взетите решения в областта на европейския надзор и следва да се докладва пред компетентната комисия на Парламента;

35. Отново потвърждава необходимостта от прилагане на инструменти за управление на кризата и признава, че неподходящото регулиране на финансовия сектор е фактор от съществено значение за тежкото състояние на бюджета на редица държави членки от еврозоната;

36. Счита, че емитирането на общ дълг съгласно условията за ограничена отговорност, подобно на облигациите на ЕИФС, рискува да не бъде достатъчно привлекателно за инвеститорите, ако някои държави членки, които участват в схемата, все още не разполагат с устойчиви финанси;

37. Отбелязва, че може да се наложи изборът между три сценария: първо, единен лихвен процент за всички участващи държави членки, резултатът от който ще бъде прехвърляне на богатство между страните; второ, диференциран лихвен процент; и трето, единен лихвен процент, свързан със схемата за компенсиране във вида, в който е предложена от Комисията, където държавите членки с по-ниски рейтинги компенсират финансово тези с по-добри рейтинги;

38. Отправя искане към Комисията да разработи по-подробно своя вариант за създаване на система за диференциране на лихвените проценти между държавите членки с различен рейтинг, по-специално с цел да се изясни как и от кого се определят тези рейтинги, след като пазарните механизми бъдат неутрализирани от въвеждането на общи облигации;

39. Споделя становището, изразено от Комисията в нейната Зелена книга, че стабилността на система на еврооблигации не може да зависи само от малък брой държави членки с устойчиви финанси и че подобна система би изисквала засилен фискален съюз и по-строга бюджетна дисциплина и контрол, ако целта ѝ е предотвратяване на моралния риск;

40. Счита, че ако система за поемане на взаимна отговорност за дълга се счита за възможна и тя бъде включена по подходящ начин в ориентирана към стабилност рамка, в пътната карта за истински Икономически и паричен съюз следва да бъде предвидена промяна на Договора, което би могло да доведе до емитирането на облигации съгласно условията за споделена и солидарна отговорност;

41. Счита, че система за частична замяна на националното емитиране (като „сините“/„червените“ облигации) може, от една страна, да намали разходите за заемане за тези държави членки, които имат здрави и устойчиви публични финанси, и, от друга страна, да създаде стимул за държавите членки с прекомерна задлъжнялост да намалят дълга си, тъй като свързаният с „червените“ облигации риск би бил по-висок и лихвените проценти биха се увеличили;

Сряда, 16 януари 2013 г.

42. Призовава Комисията, по целесъобразност в сътрудничество с ЕЦБ и Европейския банков орган (ЕБО) и след консултация със Съвета и Парламента, да оцени внимателно всички технически въпроси, свързани с която и да било схема като например: гаранции, структури за разделяне на траншовете и обединяване, възможни обезпечения, равновесието между основана на правила фискална дисциплина и основана на пазара фискална дисциплина, допълнителни защитни мерки (особено с оглед участието в която и да било схема), реструктурирането, емитирането, връзките със съществуващите механизми за стабилност, инвеститорската база, регулаторните изисквания (например капиталовата адекватност), постепенното въвеждане на покритие на дълга и падежа; настоятелно призовава Комисията да обмисли законова и целесъобразна форма на управление и отчетност;
43. Подчертава, че след прилагането на краткосрочни мерки за излизане от кризата, както и сред първите стъпки във връзка с обвързващата пътна карта, всички последващи действия трябва да бъдат предприети въз основа на обикновената законодателна процедура, като се прилага пълна демократична отчетност на равнището, на което се взема решението; посочва, че при изготвянето на своите предложения Комисията може да създаде временен орган, съставен от членове на Европейския парламент и представители на държавите членки и ЕЦБ; припомня, че той ще използва в пълна степен своите правомощия и право на инициатива, включително своето право на представяне на предложение за промяна на Договора; счита, че този орган следва също така да разгледа възможността за емитирането на истински федерални облигации в съчетание с укрепване на европейския бюджет;
44. Подчертава, че Комисията следва да проучи осъществимостта на всеки един от вариантите, представени в приложението към настоящата резолюция (както фаза 1, така и фаза 2), тъй като тези варианти не са непременно с алтернативно приложение, а при определени обстоятелства могат да се прилагат заедно;
45. Взема под внимание факта, че се правят все повече предложения за поемане на взаимна отговорност за дълга, по-специално от академичните среди; отбелязва, че тези предложения се различават значително;
46. Споделя опасенията на Комисията по отношение на счетоводните въпроси, свързани с работата със стабилизационни облигации, в рамките на националното право; настоятелно призовава Комисията да направи цялостна оценка на въздействието на различните гаранционни структури за стабилизационните облигации върху съотношението национален дълг — БВП;
47. Отбелязва проблема с моралния риск, посочен от Комисията в Зелената книга, но въпреки това счита за необходимо извършването на задълбочен анализ на проблема с моралния риск, за да могат да се изведат правилни заключения и ако е възможно, да се намерят подходящи решения;
48. Счита, че проблемът с моралния риск би могъл да бъде преодолян чрез адекватно определяне на гаранции и механизми за стимулиране на фискалната дисциплина;
49. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията и на Европейската централна банка.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Пътната карта

По-долу е представен възможен път, съставен от поредица от стъпки, които не са непременно последователни, прилагани се заедно или взаимно изключващи се.

Стъпка 1 — Незабавни мерки за излизане от кризата

1. Създаване на временен Европейски фонд за обратно изкупуване на дълга с цел намаляване на дълга до устойчиви равнища с достъпни лихвени проценти

Комисията представя предложение за незабавното създаване на временен Европейски фонд за обратно изкупуване на дълга в съответствие със следните принципи:

- еднократно прехвърляне на дългове, надвишаващи референтната стойност от Маастрихт от 60 % от БВП, в общ фонд съгласно условията за споделена и солидарна отговорност за период на натрупване от пет години; подобно прехвърляне следва да бъде въведено постепенно и да започне с прехвърляне само на 10 % от дълга, надвишаващ прага от Маастрихт от 60 % от БВП; последващите прехвърляния следва да се осъществят постепенно;

Сряда, 16 януари 2013 г.

- ограничено участие до държави членки без цялостна програма за корекции; осигуряване на постепенно въвеждане на държави членки, които са приключили успешно програма за корекции; сближаването за участието на държавите членки, които осъществяват програма за корекции, се оценява по подходящ начин;
- задължаване на държавите членки самостоятелно да изкупят обратно прехвърления дълг в рамките на референтен период от 25 години;
- прилагане на строги условия, които биха могли да бъдат под формата на (i) внасяне на обезпечения; (ii) ангажимент към плановете за фискална консолидация и структурни реформи;
- прилагане на фискални правила за количествено изразяване на укрепената рамка на ИПС с цел ограничаване на дълговете, които остават изключително в участващите държави до максимален размер от 60 % от БВП;
- засилване на координацията чрез прилагането на новата рамка за икономическо управление заедно с подсилената програма „Европа 2020“ и обвързваща програма за структурни реформи, наблюдавана от Комисията;
- осигуряване на прозрачни и предвидими процедури за напускане на държавите членки. Оставането следва да бъде стимулирано и по тази причина напускането следва да бъде скъпоструващо; при неспазване на ангажиментите по време на фазата на въвеждането, тя следва незабавно да бъде спряна, а при неспазване на ангажиментите в каквато и да било фаза, следва да бъдат задържани обезпеченията, депозирани във фонда.

2. Въвеждане на европейски ценни книжа с цел защита на държавите членки от ситуации на липса на ликвидност

Комисията представя предложение за незабавното създаване на система за емитиране на общ краткосрочен дълг в съответствие със следните принципи:

- създаване на агенция или използване на вече съществуващо образование за емитиране на европейски ценни книжа с участието на всички държави членки от еврозоната, които не са в процес на изпълнение на цялостни програми за корекции; осигуряване на постепенно въвеждане на държави членки, които са приключили успешно програмите си за корекции;
- държавите членки, които не спазват правилата, предвидени в Пакта за стабилност и растеж, могат да заплащат наказателен лихвен процент;
- максимален матуритет на европейските ценни книжа (възлизашки максимално на 10 % от БВП), което позволява непрекъснато наблюдение, и поради честото продължаване на гаранциите на краткосрочния матуритет;
- европейските ценни книжа заместват целия краткосрочен дълг, който трябва да се емитира от държавите членки, които следователно остават единствено отговорни за емитирането на техния собствен дълг за по-дълги падежи, които следва да бъдат наблюдавани и ограничени в съответствие с потребностите на всяка страна, фискалното ѝ състояние и съотношението на дълга;
- приемане на мерки за координиране на емитирането на държавни дългови инструменти, които не са обхванати от рамка за поемане на взаимна отговорност;
- осигуряване на участие на националните парламенти, както предвиждат конституционните разпоредби на съответните държави членки;

Комисията следва да вземе предвид заключенията, направени в окончателния доклад на Ван Ромпъой, относно истински Икономически и паричен съюз.

Стъпка 2 — Частично общо емитиране — въвеждане на „сини облигации“: годишно разпределен дълг от ≤ 60 % от БВП за емитиране без промяна на Договора

Комисията проучва и докладва на Европейския парламент заключенията си относно възможността за представяне на предложения за създаването на система за разпределение на дълг, възлизаш на под 60 % от БВП, за общо емитиране, който се гарантира от националните спирачки на дълга или от други подходящи механизми за избягване на моралния риск в съответствие с принципи като:

- ограничаване на участието до държави членки, които спазват Пакта за стабилност и растеж и общностния фискален пакт в съответствие с член 16 от Договора за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз и не са в процес на изпълнение на цялостна програма за корекции;

Сряда, 16 януари 2013 г.

- строго ограничаване на размера на дълга, емитиран съгласно условията за споделена и солидарна отговорност, до по-малко от 60 % от БВП, като на участващите държави членки се забранява да емитират първостепенен дълг извън общото емитиране;
- окончателното решение относно разпределението на „сини“ облигации и техните съответстващи гаранции ще трябва да бъде взето от националните парламенти на всички участващи държави;
- изискване участващите държави членки да внесат обезпечения;
- проектиране на механизъм за разпределение, който отчита спазването на фискалната дисциплина, икономическият цикъл, историческите спредове и е претеглен спрямо изискванията за вземане на заеми.

Стъпка 3 — Пълно общо емитиране на национален дълг, включващо промяна на Договора

Въз основа на работата на комисията, и след всички евентуални промени на правната рамка на ЕС и, ако е необходимо, след промяна на Договора и при отчитане, когато е необходимо, на конституционни промени в държавите членки, по целесъобразност, Комисията представя предложения за създаването на система за общо емитиране на облигации в съответствие със следните принципи:

- ограничаване на участието до държави членки, спазващи условията съгласно посоченото във фаза 2;
- създаване на европейска агенция за управление на дългове, която да емитира облигации;
- създаване на подходящи, демократично легитимни институции, които, наред с другото, да отговарят за наблюдението и координацията на националните фискални политики и за програмата за конкурентоспособност, както и за външното представителство на еврозоната в международните финансови институции;

Стъпка 4 — Общо емитиране на истински европейски дълг в съчетание с укрепване на европейския бюджет, включващо промяна на Договора

Комисията, след като изготви всички евентуални промени на правната рамка на ЕС и по целесъобразност на правната рамка на еврозоната, представя предложения за евентуално емитиране на облигации за финансиране на инвестиции на ЕС за публични блага на ЕС (например инфраструктура, научноизследователска и развойна дейност и др.) с цел улесняване на корекциите във връзка със специфични за отделни държави сътресения чрез осигуряване на известна степен на поемане на централно равнище, с цел улесняване на структурните реформи, които подобряват конкурентоспособността и потенциалния растеж във връзка с интегрирана рамка за икономическата политика.